

Győri Ítéltábla

Pf.IV.20.172/2020/5.

A Győri Ítéltábla a dr. Mező Béla (Helység6/7/11/12/13/14,) ügyvéd által képviselt felperes (Helység1/2/3/4/8,) felperesnek a dr. Stein Barnabás (Helység6/7/11/12/13/14, .) ügyvéd által képviselt Alperes1 (Helység1/2/3/4/8,) I.r., Alperes2 (Helység1/2/3/4/8, .) II.r., Alperes3 (Helység1/2/3/4/8,) III.r., (Helység1/2/3/4/8, .) IV.r., Alperes5 (Helység5, .) V.r., Alperes6 (Helység6/7/11/12/13/14, .) VI.r., Alperes7 (Helység6/7/11/12/13/14, .) VII.r. és a személyesen eljáró Alperes8 (cím8.) VIII.r. alperesek ellen végrendelet érvénytelensége és járulékai iránt indított perében a Székesfehérvári Törvényszék 2020. szeptember 28. napján kelt 22.P.20.132/2020/13. számú ítélete ellen a felperes által 14. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán indult eljárásban – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

í t é l e t e t:

Az ítéltábla a törvényszék ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I.r. alperesnek 500.000,- (Ötszázezer) Ft, a II.r.- VII.r. alpereseknek személyenként 30.000,- (Harmincezer) Ft másodfokú költséget, valamint az államnak külön felhívásra 2.500.000,- (Kettőmillió-ötszázezer) Ft eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az irányadó tényállás szerint:

[1] Az örökhagyó (felperes) - a felperes és az I. r. alperes édesapja - mezőgazdasági tevékenységgel, juhtenyésztéssel foglalkozott.

[2] Az örökhagyó és az I. r. alperes 2015. február 9. napján ügyvéd által ellenjegyzett tartási szerződést kötött, amelyben az örökhagyó a tartása fejében a Helység1/2/3/4/8 külterület hrsz.1 helyrajzi számú ingatlan tulajdonjogát az I. r. alperesre ruházta át.

[3] Az örökhagyó - a kórházi ellátása alatt - 2016. április 14-én ügyvéd által ellenjegyzett írásbeli magánvégrendeletet tett, amelyben gyermekeire, azaz felperesre és I. r. alperesre hagyta egymás között egyenlő arányban az öröklés megnyílásakor meglévő teljes hagyatékát azzal, hogy kizárta a halálát megelőzően általa adott ajándékok és ingyenes juttatások osztályra bocsátási kötelezettségét.

[4] Az örökhagyónál 1999. óta számos megbetegedést diagnosztizáltak. Ismert volt cukorbetegsége, tüdőasztmája, elzáródásos eredetű tüdőbetegsége, csökkent pajzsmirigy működése és magas vérnyomás betegsége. 2009. évtől kezdődően inzultint kapott. 2010-ben cukorbetegség okozta szemfenéki érbántalmat diagnosztizáltak nála, bal szemén lézeres fotokoagulációt végeztek.

[5] 2015. szeptemberétől egészségi állapota romlott, szívkoszorú verőér elzáródása miatt többször értágító kezelést és hálóbehelyezést végeztek. Ezen időszakban a kórházi kezelése során szívbelhártya gyulladást állapítottak meg, emellett jobboldali arcidegbénulást, nyelészavart, beszédzavart észleltek nála. A sürgősséggel elvégzett koponya CT régebbi lágyulások góccokat írt le.

[6] Az örökhagyó 2016. január 19-én megfigyelés céljából került kórházba, mivel otthonában elesett, szédült, járása bizonytalan, beszéde elkeny volt. Az ambulancián további eszméletvesztése volt, majd a bal oldali látóterek azonos felét érintő látótérkiesést, és enyhe törzs- és járásbizonytalanságot tapasztaltak. Az enyhefokú beszédnehezítettségét és a részleges tájékozatlanságát is rögzítették. Az ekkor elvégzett koponya CT nem friss eltéréseket írt le.

2016. január 28-án otthonába bocsátották azzal, hogy a gépjárművezetéstől eltiltották, a bal oldali látótérfelet érintő látótérkiesés miatt.

[7] 2016. március 29. és május 22. között az örökhagyó ismét kórházi kezelés alatt állt, rehabilitációs célú mozgásterápia, életviteli segítségnyújtás céljából. Időközben, 2016. április 12-én a néhainál magas lázzal, légzésnehezítettséggel járó tüdőgyulladást véleményeztek. 2016. május 2-án bocsátották otthonába.

2016. június 29-től július 12-ig pszichiátriai kezelésre szorult, nemcsak testi betegségei, hanem „súlyos depressziós epizod pszichotikus tünetek nélkül” kórjelzéssel. Pszichés státusza nem rögzített, pszichotikus tüneteket, szellemi leépülést diagnosztizáltak.

Az örökhagyó 2016. augusztus 5-én hunyt el.

[8] A néhai hagyatékát dr. Szabó László Helység6/7/11/12/13/14-i közjegyző helyettese, dr. Tóth Rita 2016. december 13-án kelt 42016/Ü-1388/2016/13. számú végzésével végrendeleti öröklés jogcímén egyenlő arányban a felperesnek és az I. r. alperesnek adta át.

Az örökhagyó hagyatékát képezte a Helység1/2/3/4/8 hrsz2. helyrajzi számú ingatlan 8 millió forint értékben, az Nyrt1. által ...számú vállalkozói pénzforgalmi számlán nyilvántartott 130.497,- forint, valamint a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal által nyilvántartott juh kiegészítő támogatás vagyoni értékű jog (TBJ-mértéke 700, pontosság 1), továbbá az anyajuh szerkezetátalakítási támogatási jogosultság, mértéke 1707, és az anyajuh tartáshoz kapcsolódó támogatási jogosultság mértéke (db) 1697. A végzés folyamatban lévő eljárásként tünteti fel a 2013. évi egységes területalapú kérelmet, kérődző szerkezetátalakítási támogatást, a 2016. évi egységes kérelmet, területalapú támogatást, zöldítés támogatást, és a VP Natura 2000, valamint a VP agrárkörnyezet gazdálkodási támogatások jogcíme kifizetési kérelmek benyújtására jogosultságot.

[9] Az örökhagyó ... számú vállalkozói számlájára a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Minisztériumtól 2016. február 24-én 2.827.985,- forint, 2016. június 17-én 352.772,- forint, 2016. június 22-én 1.566.736,- forint, június 29-én 1.420.697,- forint, 2016. június 29-én további 2.088.979,- forint érkezett. Ugyanezen számláról több alkalommal ATM-ből nagyszegű készpénzfelvét történt.

[10] Az örökhagyó juhállományára vonatkozó egyedlista kimutatása szerint 2016. január 1. és december 31. közötti időszakban az örökhagyó juhnyájából 996 darab juh elveszés címén legkésőbb 2016. július 24-i dátummal, további 371 juh 2016. július 28-i dátummal kiszállítás címén kivezetésre került.

[11] A II-VIII. r. alperesek, mint eladók, valamint az I. r. alperes, mint vevő 2016. szeptember 21-én adásvételi szerződést kötöttek, amelynek értelmében az eladók a Helység1/2/3/4/8 külterület hrsz3. helyrajzi számú ingatlanon fennálló – a VII-VIII. r alperes esetében 1/10 - 1/10, az II-VI. r. alperes vonatkozásában személyenként 2/10 – 2/10 – tulajdoni hányadaikat az I. r. alperesnek értékesítették azzal, hogy annak forgalmi értékét 1 millió forintban határozták meg.

[12] A felek rögzítették, hogy az ingatlan vételárát a vevők, illetve jogelődek már korábban kézhez vették, azonban a tulajdonjog változást a földhivatalnál nem kezdeményezték. Az eladók kijelentették, hogy a vételárként kapott összeg az átadáskor megfelelt az ingatlan forgalmi értékének, és a piaci viszonyoknak, így a vevővel szemben semmilyen követelésük nincs.

[13] A perben beszerzett NSZKK Veszprémi Intézete igazságügyi orvos- és elmeorvos szakértői vélemény alapján tényként állapítható meg, hogy a néhai egészségi állapota 2015-2016. évben rendkívüli mértékben romlott, a végrendelet írásának időpontjában is mindkét szemén a látótér bal felét érintő látótérkiesése volt – melyet cukorbetegsége

okozott -, azonban ezen elváltozás nem gátolta az örökhagyót a végrendelet elolvasásában, illetve aláírásában.

A felperes kereseti kérelme:

[14] A felperes a per során a kereseti kérelmét több ízben módosította, illetve azt kiegészítette.

A 2017. január 23-án kelt keresetlevelében annak megállapítását kérte, hogy az örökhagyó írásbeli magánvégrendelete az osztályra bocsátási kötelezettség kizárására vonatkozó részében a Ptk. 7: 14. § (5) bekezdése és 7: 47. §-a alapján részlegesen érvénytelen.

A kereseti kérelme kiterjedt arra is, hogy a hagyatéki vagyomból kihagyott, és az MVH által folyósított 2016. évi földalapú anyajuh és anyajuh kiegészítő támogatás $\frac{1}{2}$ részét 8 millió forint értékben, valamint az át nem adott juhnyáj $\frac{1}{2}$ részét 17 millió forint értékben megörökölte, ezért kérte az I. r. alperes kötelezését az örökölt készpénzvagyon 15 napon belüli kiadására.

A felperes állította, hogy a Helység1/2/3/4/8 külterület hrsz3. hrsz. ingatlanra az alperesek között létrejött adásvételi szerződés az ingatlan $\frac{1}{2}$ tulajdoni hányada vonatkozásában vele szemben hatálytalan, és kérte azt törvényes öröklés címén a tulajdonába adni.

Indítványozta, hogy a törvényszék állapítsa meg, hogy a Helység1/2/3/4/8 külterület hrsz.1. hrsz. ingatlanra az örökhagyó és az I. r. alperes által kötött tartási szerződés részlegesen, az ingatlan $\frac{1}{2}$ tulajdoni hányada vonatkozásában érvénytelen, ennek jogkövetkezményeként az ingatlan $\frac{1}{2}$ tulajdoni hányadát törvényes öröklés jogcímén megszerezte, és kérte a tulajdonjoga ingatlan-nyilvántartásban való feltüntetését. Másodlagosan kérte az I. r. alperest 15 napon belül köteles rész jogcímén 5.333.330,- forint megfizetésére kötelezni a Ptk. 7:75. § és 7: 80. § (4) bekezdése alapján. A köteles rész alapját a tartási szerződés értelmében az I. r. alperesnek jutó érték tartással nem fedezett részében határozta meg.

[15] A felperes a keresetét később akként módosította, hogy a végrendelet részleges érvénytelensége helyett annak teljes érvénytelenségét kérte megállapítani. Akként nyilatkozott, hogy az akarathibára való korábbi hivatkozásának okafogyottá válása miatt ez okból nem támadja (55.irat).

[16] A Helység1/2/3/4/8-i külterület hrsz3. hrsz. alatti ingatlanra vonatkozó adásvételi szerződés fedezetelvonó jellegére a későbbiekben nem kívánt hivatkozni (55.irat) A szerződés semmisségének megállapítását kérte azzal, hogy az jó erkölcsbe ütközik, mert sérti a felperes törvényes örökléshez való jogát. Az adásvételi szerződés érvénytelenségének megállapítása mellett annak megállapítását is kérte, hogy az ingatlan az örökhagyó tulajdonába került ingatlannyilvántartáson kívül, ezért a hagyatéki részét képezi, így annak $\frac{1}{2}$ része törvényes öröklés jogcímén a tulajdonába került.

A Helység1/2/3/4/8 külterület hrsz.1. helyrajzi számú ingatlanra kötött tartási szerződés érvénytelenségének megállapítására irányuló kereseti kérelmetől, majd az 5.333.330.- forint köteles rész megfizetésére irányuló másodlagos kérelmetől is elállt (107.irat), a szerződés létre nem jöttének megállapítását kérte a bíróságtól.

[17] A felperes 2018. december 13-án 55. sorszámú előkészítő iratában - határozott kereseti kérelem nélkül - új tényként adta elő, hogy 15.860.000,- forint értékű mezőgazdasági gép és felszerelés maradt ki a hagyatéki leltárból.

[18] A felperes 2020. február 3-án kelt 107. számú összefoglaló iratában – számos egyéb tényelőadása és jogi érvelése mellett – a módosított kereseti kérelmének I.1. pontja alatt kérte, hogy a bíróság kötelezze az I. r. alperest az I.1. pont alpontjaiban meghatározott, és az ideiglenes hatályú hagyatékátadó végzéssel nem érintett, a hagyatéki leltárból kihagyott, de az örökhagyó családi gazdaságához tartozó, és 2015. január 1-től az I. r. alperes által megbízás nélkül kezelt vagyontárgyakat érintő elszámolás benyújtására, és az elszámolás eredményeként kimutatott vagyon kiadására a Ptk. 6: 585. § (4) bekezdése alapján 30 napos határidőn belül.

A továbbiakban a felperes a 107. számú keresetmódosítása I.2. a) pontban azt kérte, hogy - amíg az I. r. alperes teljeskörű elszámolást nem terjeszt elő, addig – a bíróság a hagyatéki leltárt egészítse ki a 2.a pontban felsorolt vagyontárgyakkal, köztük az e) és q) alpontok szerinti, korábban az 55. számú beadványában is felsorolt mezőgazdasági gépekkel, felszerelésekkel, illetve takarmánnyal.

A módosított keresete jogalapjaként a Ptk. 6: 583. §-ára, és 6:585.§ (4) bekezdésre, továbbá a bizalmi vagyonkezelés szabályaira hivatkozott.

Az alperesek ellenkérelme:

[19] Az alperesek a többször módosított kereseti kérelem elutasítását kérték.

Az I. r. alperes álláspontja szerint a 2016. április 14-én kelt írásbeli magánrendeletet érvényes, azt az örökhagyó végrendelkezési képessége birtokában, ügyvédi ellenjegyzéssel ellátott teljes bizonyító erejű magánokiratba foglaltan tette.

A 2015. február 9-én kelt tartási szerződés is az örökhagyó és közte érvényesen létrejött.

A II-VIII. r. alperesekkel kötött 2016. szeptember 21-én kelt adásvételi szerződéssel kapcsolatban nem vitatta, hogy az ingatlan vételárát az örökhagyó teljesítette. Az ügyletet úgy kell értékelni, mintha az örökhagyó az I. r. alperesnek ingyenesen juttatta volna az ingatlan megvásárlásához szükséges összeget, így azt egy esetleges osztályra bocsátás esetén sem kell figyelembe venni. (64. számú beadvány).

Az I. r. alperes tagadta, a felperes által állított vagyonelemek, azaz az 1700 darabból álló juhnyáj, valamint az örökhagyó által felvett állami támogatásokból származó pénzüsszeg hagyatékhhoz tartozását, azok az örökhagyó halála időpontjában már nem voltak meg.

Vitatta, hogy a II-VIII. r. alperesekkel kötött adásvételi szerződés a jóerkölcsbe ütközne. Kiemelte, hogy az adásvételi szerződés érvénytelensége esetén legfeljebb az eredeti állapot helyreállítása körében a II-VIII. r. alperesek tulajdonjogának ingatlannyilvántartásba való visszajegyzésére volna lehetőség, ilyen tartalmú kereseti kérelmet azonban a felperes nem terjesztett elő.

[20] A II-VII. r. alperesek szintén a kereset elutasítását kérték.

Az elsőfokú bíróság érdemi döntése és annak előzményei:

[21] Az elsőfokú bíróság a 2019. március 18-án kelt 74. számú közbenső ítéletével a felperesnek az örökhagyó írásbeli magánvégrendelete érvénytelenségének megállapítására irányuló kereseti kérelmét elutasította.

[22] A Győri Ítéltábla 2019. szeptember 17-én kelt Pf.III.20.117/2019/5/I. számú végzésével az elsőfokú bíróság közbenső ítéletét hatályon kívül helyezte, és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására, és újabb határozat hozatalára utasította.

Az ítéltábla megállapította, hogy a felperes fellebbezése annyiban alapos, hogy a törvényszék közbenső ítélete érdemi felülbírálatra alkalmatlan. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a felperes tényelőadásaiból az a következtetés vonható le, hogy a kérelme nem csak a végrendelet állított érvénytelenségének megállapítására, hanem annak jogkövetkezménye levonására is irányult, ekként kereseti kérelme marasztalási keresetnek minősül. Ez okból az örökhagyó írásbeli magánvégrendelete érvénytelenségének megállapítására irányuló kereseti kérelem elutasítására közbenső ítélettel nem volt lehetőség.

[23] Az elsőfokú bíróság a 2020. június 8-án kelt 22.P.20.132/2020/7. számú végzésével a felperes alábbi keresetváltoztatásait elutasította:

a felperes 2018. december 13-án előterjesztett, 15.870.000,- forint értékű mezőgazdasági gépek és felszerelések hagyatékhhoz való tartozásának megállapítására irányuló kereseti kérelmet,

továbbá a felperesnek a 2019. december 16-án hiányosan előterjesztett, majd 2020. február 3-án kelt beadvány I/1. pontjában ismételt benyújtott, az I.1.pontban tételesen felsorolt vagyontárgyakat érintő elszámolás benyújtására, és az elszámolás eredményeként kimutatott vagyon kiadására a Ptk. 6: 583. §-ára, és a 6: 585. § (4) bekezdésére alapított kereseti kérelmet, valamint a felperesnek ugyanezen vagyontárgyakkal az örökhagyó hagyatéki leltárának kiegészítése iránti kereseti kérelmet,

valamint a felperes 2020. február 3-i beadványában a Helység1/2/3/4/8 külterület hrsz3. hrsz. alatti ingatlan adásvételére létrejött szerződésnek a Ptk. 6:107. § (1) bekezdésére alapított semmisége megállapítása iránti kereseti kérelmét.

[24] Az elsőfokú bíróság a végzésének indokolásában kifejtette, hogy a fenti kereseti kérelmek nem tartoznak a Pp. 146. § (5) bekezdése szerinti körbe, azaz keresetváltoztatásnak minősülnek.

Az öröklési jogcímtől eltérő, a megbízás nélküli ügyvitel szabályaira alapított kereseti kérelem pedig a Pp. 146. § (1) bekezdése szerint is kizárt, azaz nem ugyanabból a jogviszonyból ered, mint az eredeti kereset, illetve azzal össze sem függ, mivel a megbízás nélküli ügyvitel szabályaira alapított kereseti kérelemnek a tényalapja is eltérő a felperes eredeti kereseti kérelmétől.

A hagyatékból kimaradt vagyonnal kapcsolatban a felperes eredeti tényelőadása az volt, hogy az az örökhagyó halála időpontjában is megvolt, ugyanakkor az I. r. alperest a megbízás nélküli ügyvitel szabályai szerint elszámolásra kötelezni kérő kereset tényállása szerint az örökhagyó vagyona a halála időpontjában azért nem volt meg, mert az I. r. alperes azt már felhasználta.

[25] A törvényszék kifejtette azt is, hogy a rendelkező részben írt keresetváltoztatásokat Pp. 146. § (1) bekezdésén túl a Pp. 146/A. § korlátozó szabályai is kizárják. A kötelező jogi képviseletre tekintettel ugyanis a Pp. 146/A. §-a csak az alperes érdemi ellenkérelme előadását követő 30 napon belül engedi meg a keresetváltoztatást a (2)-(4) bekezdésben írt kivételeken túl.

A fentiekre tekintettel az elsőfokú bíróság a felperes fenti keresetváltoztatásait a Pp. 146/A. § (6) bekezdése alapján végzéssel elutasította.

[26] A Székesfehérvári Törvényszék a fellebbezéssel támadott ítéletében a felperes további, – a 22.P.20.132/2020/7.sz végzéssel nem érintett - kereseti kérelmét elutasította.

Kötelezte a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. r. alperesnek 1.000.000,- forint, a II-VII. r. alpereseknek fejenként 60.000,- forint perköltséget, valamint az államnak külön felhívásra 1.500.000,- forint eljárási illetéket.

[27] Az elsőfokú bíróság akként foglalt állást, hogy a néhai írásbeli magánvégrendelete a Ptk. 7: 14. § (5) bekezdésében írt okból nem érvénytelen.

Kifejtette, hogy az rPp. 164. § (1) bekezdése alapján a felperesnek kellett bizonyítania azon állítását, hogy a néhai a végrendelezéskor, azaz 2016. április 14-én olvasásra és nevének aláírására képtelen, látáscsökkenett állapotban volt, csak nagyító használatával tudott olvasni, ezért érvényesen kizárólag a Ptk. 7: 14. § (1) bekezdés szerinti közvégrendeletet tehetett volna.

Figyelemmel arra, hogy az örökhagyó végrendelkezéskori egészségi állapotának igazolása szakkérdés, ezért az elsőfokú bíróság – a felperes indítványára – beszerezte a néhai 2015-2016. évi teljes orvosi dokumentációját, azaz a Fejér Megyei Szent György Egyetemi Oktató Kórháznál, a Szent Pantaleon Kórház Rendelőintézetnél, mind az E Sebcentrumnál tárolt gyógykezelési iratokat, amelyek alapján az NSZKK Veszprémi Intézete igazságügyi orvos- és elmeorvos szakértői véleményt adott.

A szakvélemény rögzítette, hogy a néhai egészségi állapota 2015-2016. évben rendkívüli mértékben megromlott, többször került sor szívkoszorú -verőér tágításra, továbbá szívbelhártya gyulladása agyi embolizációt okozott. A néhai a végrendelet írásának időpontjában is kórházi kezelés alatt állt baloldali tüdőgyulladással, és mellkasi folyadékgyülemmel.

A szakértők a néhai egészségügyi dokumentációja alapján azt az álláspontot foglalták el, hogy a végrendelet megtételekor mindkét szemén baloldali látótérkiesése volt – melyet cukorbetegsége okozott -, azonban ezen elváltozás nem gátolta az örökhagyót a végrendelet elolvasásában, illetve aláírásában. Ez az elváltozás a néhai gépjárművezetési képességét befolyásolta negatívan, ezért a vezetéstől való eltiltáshoz vezetett.

A teljes orvosi dokumentáció alapján elkészített aggálytalan szakértői vélemény tehát nem támasztotta alá a felperes azon állítását, hogy a néhai szemészeti problémája őt a végrendelet elolvasására képtelenné tette, azaz a mindkét szemet érintő látótérkiesés nem gátolta a néhait a végrendelkezésében.

[28] Az elsőfokú bíróság kifejtette, hogy a felperes által e körben meghallgatni kért tanúk vallomása sem támasztotta alá az örökhagyó olvasásra képtelen állapotát.

Tanú1 tanú 2015 év végén találkozott a néhaival, ez alkalommal nála egyensúlyproblémákat tapasztalt, pusztán ebből következtetett esetleges látáscsökkenésére. A végrendelkezés időpontjában azonban az örökhagyóval nem találkozott.

Tanú2 tanú látáscsökkenésről nem nyilatkozott, azt állította, hogy a néhai 2016. márciusáig gépkocsit vezetett.

Tanú8 sem tudta a néhai látáscsökkenését igazolni, ő pusztán a végrendelet készítésével kapcsolatosan adott tájékoztatást számára.

A fentiekkel szemben a végrendeletet ellenjegyző Tanú3 azt állította, hogy az örökhagyó nagyító nélkül tudta olvasni a végrendelet szövegét.

[29] A rendelkezésre álló bizonyítékok az elsőfokú bíróság álláspontja szerint cáfolták a néhai végrendelkezéskori olvasásra képtelen állapotát, azaz 2016. április 14. napján kelt írásbeli magánvégrendelet érvénytelensége a keresetben írt okból nem áll fenn.

[30] Az elsőfokú bíróság szükségtelennek ítélte a 2008-2013. közötti időszakra vonatkozó kórházi szemészeti szakellátási lapok beszerzésére irányuló felperesi bizonyítási indítványt figyelemmel arra, hogy a szakvélemény alapját képező 2015-2016 évi orvosi dokumentáció az anamnézisében rögzítette a néhai szemészeti problémáját, amelynek fennálltát a szakértők értékelték és figyelembe vették. A szemész főorvos tanúkénti meghallgatását pedig azért mellőzte az elsőfokú bíróság, mivel a tanútól nem várható olyan információ, amely a szakvéleményt kétségesse tenné figyelemmel arra, hogy csak a 2015. előtti időszakra tudna nyilatkozni. A 2015 -2016 évben az örökhagyó szemészeti szakellátást nem vett igénybe.

[31] Az elsőfokú bíróság kitért arra, hogy a felperesnek a Ptk. 7: 56. § (1) bekezdésére alapított esetleges osztályra bocsátási igénye – még a végrendelet eredményes megtámadása esetén is - megalapozatlan.

A felperes ugyanis nem jelölte meg, és nem is igazolta azokat a körülményeket, amelyekből arra lehetne következtetni, hogy az örökhagyó az életében a felperesnek, illetve az I. r. alperesnek juttatott ingyenes adományokat az osztályra bocsátás kötelezettségével adta.

[32] Az elsőfokú bíróság alaptalannak ítélte a felperes keresetét a hagyaték körének meghatározása, illetve az egyes vagyontárgyak hagyatéki vagyonhoz tartozásának megállapítása és I. r. alperes ebből eredő marasztalása körében is.

A felperes pusztán állította, azonban nem bizonyította, hogy az 1700 darabos juhnyáj, illetve az állami támogatásokból eredő kb. 16 millió forintos készpénzösszeg a hagyaték tárgyát képezte, mivel a halál időpontjában az örökhagyó tulajdonában volt.

A Tanú5 juhtenyésztő instruktor által megküldött egyedlista alapján az volt megállapítható, hogy az örökhagyó halálát megelőzően 996 anyajuh elvesztését, illetve az állomány - állatkiszállítás jogcímén - 371 darabbal való csökkenését jelentették be.

Az I. r. alperes álláspontja az volt, hogy életkorukból adódóan az anyajuhok nagy valószínűséggel az örökhagyó halála időpontjában már elpusztultak. A készpénzvagyont pedig a néhai még életében a gazdálkodása során felhasználta, illetve az ő megbízásából azt más személy vette fel.

Az I. r. alperes tagadásával szemben tehát a felperes sem határozott tényelőadást, sem bizonyítási indítványt nem terjesztett elő, amely alapján a juhnyáj, illetve a készpénzvagyon halál időpontjában való megléte, illetve annak fellelhetősége tisztázható lett volna. A bizonyítatlanságot a felperes terhén értékelve az elsőfokú bíróság a hagyaték körének ezen vagyontárgyakkal való bővítésére irányuló kereseti kérelmet elutasította.

[33] A Helység1/2/3/4/8 külterület hrsz.1. helyrajzi számú ingatlanra kötött tartási szerződéssel kapcsolatos módosított kereseti kérelem a szerződés létre nem jöttének megállapítására irányult azon indokkal, hogy azt nem az örökhagyó írta alá.

A felperes korábbi tényelőadása azonban – amely a szerződés érvénytelenségét arra hivatkozva állította, hogy azt közokiratba kellett volna foglalni, mert a néhai annak elolvasására képtelen állapotba volt - önmagában cáfolja azt a módosított kereseti kérelem tényalapjául szolgáló állítást, miszerint maga a tartási szerződés nem jött létre, mert azt nem az örökhagyó írta alá. Az aláírás valódiságának igazolásához szükséges írásszakértői szakvélemény beszerzésére vonatkozó bizonyítási indítványát a felperes visszavonta.

A fentiek miatt a felperes ezen kereseti kérelme is alaptalan.

[34] A törvényszék úgy foglalt állást, hogy a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a Helység1/2/3/4/8 külterület hrsz3. hrsz. ingatlanra vonatkozó adásvételi szerződés semmissége sem állapítható meg jóerkölcsbe ütközés jogcímén.

A szerződés a jogügylet tartalmánál, illetve joghatásánál fogva, vagy a felek által elérni kívánt közös cél miatt minősülhet jóerkölcsbe ütközőnek, és ezáltal a Ptk 6: 96. § alapján semmisnek.

A felperes azonban nem határozta meg azt a tiltott célt vagy azt az ügyleti tartalmat, amely a megállapodás jóerkölcsbe ütközését indokolná. Azon – nem vitatott - felperesi előadás, miszerint az eladók részére még életében az örökhagyó fizette ki a vételárat, nem körvonalazza a szerződő felek olyan közös és tiltott célját, ami a jóerkölcsbe ütközést megalapozná.

[35] A törvényszék rámutatott, hogy a felperes ezen kereseti kérelme nemcsak megalapozatlan, hanem következetlen is, mivel a felperes által ezzel elérni kívánt cél – azaz az örökhagyó ingatlannyilvántartáson kívüli tulajdonszerzése, ezáltal az ingatlan hagyatékhöz tartozása és a felperes által az ½ rész törvényes öröklés címén való megszerzése - az adásvételi szerződés semmisségének megállapítása esetén sem volna elérhető.

Az adásvételi szerződés semmissége esetén ugyanis jogkövetkezményként csak az I. r. alperes tulajdonjogának törlésére, és az eladók tulajdonjogának visszajegyzésére kerülhetett volna sor. Az örökhagyó és az eladók között korábban létrejött írásbeli adásvételi szerződés, mint érvényes jogcím hiányában azonban az örökhagyó tulajdonjogának bejegyzésére – még az I. r. alperessel kötött adásvételi szerződés érvénytelensége esetén - sem kerülhetett volna sor.

[36] Nem volt megalapozott a felperes azon igénye sem, hogy a hrsz3. helyrajzi számú ingatlan vitás hagyatéki vagyonként kerüljön feltüntetésre, ennek jogcímét a felperes nem tudta megjelölni. Az általa felhívott, a hagyatéki eljárásról szóló 2010. évi XXXVIII. törvény 20. § (3) bekezdése és 25. § (2)-(4) bekezdése is csak a vitás ingóság hagyatéki leltárba történő felvételét alapozná meg. Azt az ingatlant azonban, ami a halál pillanatában nem lehetett az örökhagyó tulajdonában, a hagyatéki leltárba nem lehet felvenni, az ezzel kapcsolatos jogvita elbírálása hagyatéki perben történhet.

[37] A törvényszék kitért arra, hogy a tartási szerződéssel érintett ingatlan forgalmi értékének meghatározására irányuló felperesi bizonyítási indítvány szükségtelen, figyelemmel a tartási szerződés létre nem jöttére irányuló kereseti kérelem alaptalanságára.

Az örökhagyó készpénzvagyonával kapcsolatos felperesi bizonyítási indítványokat (2011. évtől adóbevallások, 2013-tól vállalkozói pénzforgalmi számlaadatok beszerzése, agrártámogatások igénybevétele tárgyában Tanúl tanú ismételt meghallgatása stb.) pedig az elsőfokú bíróság azért mellőzte, mert erre vonatkozóan a felperes egyértelmű tényelőadást sem tett. Az I. r. alperes tagadásával szemben a rendelkezésre álló adatok alapján kétséget kizáróan nem volt bizonyítható, hogy az örökhagyó halála időpontjában az örökhagyó bankszámlájáról felvett pénzösszegekből mekkora készpénzvagyon maradhatott fenn, és az kinek a birtokában lehetett. A fenti indokokra tekintettel a törvényszék a bizonyítási indítványokat elutasította.

A felperes fellebbezése:

[38] A felperes a fellebbezésében az rPp. 252. § (2) bekezdése alapján az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására, új határozat hozatalára utasítását kérte az alperes perköltségben marasztalása mellett.

A másodlagos kérelme a rPp. 253. § (3) bekezdése (helyesen: rPp. 253.§. (2) bekezdés) alapján az elsőfokú ítélet megváltoztatására irányult a felperes 2020. február 3-án kelt, 107. számú módosított kereseti kérelmének megfelelően.

[39] Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság a 22.P.20.132/2020/7. számú végzésével a 2018. december 13. napjától 2020. február 3. napjáig bezárólag előterjesztett keresetváltoztatásait az rPp. 146/A. § (6) bekezdésére hivatkozással elutasította. Ezáltal a törvényszék nem tett eleget a másodfokú bíróság végzésében megfogalmazott felhívásoknak, és nem kívánta elszámoltatni az I.r. alperest az örökhagyó betegségének időtartama alatti, megbízás nélküli vagyongazdálkodásáról.

Az elsőfokú bíróság annak ellenére utasította el a pontosított, kiegészített kereseti kérelmeket és annak ellenére mellőzte a bizonyítási indítványokat, hogy előtte a hiánypótlási felhívásokkal az eredeti kereseti kérelmei pontosítására hívta fel sugalmazva egyúttal azok kiegészítését és megváltoztatását is.

A felperes hiányolta annak megjelölését elsőfokú végzés indokolásában, hogy az I.r. alperes mikor terjesztette elő a keresetváltozások elutasítását indítványozó nyilatkozatát.

[40] A felperes a fellebbezésének indokolásában – a pertörténet megismétlését követően – sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság az általa előterjesztett bizonyítási indítványokat - Tanú4 tanúkenti meghallgatását, az örökhagyó 2015. évet megelőző orvosi dokumentációja beszerzését - elutasította, és a felperes által aggályosnak tartott igazságügyi orvosszakértői vélemény alapján hozta meg döntését.

Állította, hogy az örökhagyó mind a végrendelet készítés időpontjában, mind a tartási szerződés aláírásakor nagyító használata nélkül az okiratokat nem tudta elolvasni.

A beszerzett igazságügyi orvosszakértői vélemény nem tartalmazza a bíróság által feltett azon kérdés megválaszolását, hogy az örökhagyónak milyen százalékos arányú volt az olvasási képessége. A felperes által indítványozott bizonyításkiegészítés éppen ezen hiányt volt hivatott pótolni. Az elsőfokú bíróság nem fogadhatta volna el ítélezése alapjául az igazságügyi pszichiátriai orvosszakértői véleményt, mert az az örökhagyó látásminőségének százalékos meghatározását nem tartalmazta, arra kompetenciával nem rendelkezett. Az elsőfokú bíróság tehát ítéletét a végrendelet érvénytelensége körében a hiányos szakértői véleményre alapította, ezért az ítélet hatályon kívül helyezése indokolt.

Hivatkozott arra is, hogy az örökhagyó a végrendeletet a magas lázzal járó tüdőgyulladásos állapotában tette, ami azt feltételezi, hogy az I.r. alperes a végrendeletet készítő ügyvéd megbízásával, az időpont egyeztetés során közreműködött a végrendelet készítésében a Ptk. 7:19. § (1)-(3) bekezdéseiben írtak ellenére.

[41] A felperes hangsúlyozta, hogy a néhai 2015. január elejétől egészségi állapotánál fogva a családi gazdálkodással járó mindennapos feladatokat nem tudta ellátni. Az I.r. alperes pedig a helyzettel visszaélve a gazdasági döntéseket önállóan, saját belátása szerint hozta meg, majd az örökhagyó gazdaságához tartozó vagyontárgyakat eltitkolta, azok döntő többségét eltulajdonította, illetve saját vagyonának tekintve azt a hagyatéki leltárból kihagyta. Az I.r. alperes elhallgatta az anyajuh támogatás elszámolásáról készített iratok tartalmát, illetve azt is, hogy az örökhagyó bankkártyája az ő használatában és birtokában volt. Az elsőfokú bíróság még abban a körben sem tartotta teljesíthetőnek a felperes kereseti kérelmét a hagyatéki leltár kiegészítését érintően, ahol az I.r. alperes elismerő nyilatkozatot tett, azaz maga az I.r. alperes 1.450.000,- Ft-ban ismerte el azon felszerelések értékét, amelyet a felperes hozzájárulása nélkül értékesített.

[42] Az I.r. alperes ezen eljárása azt eredményezte, hogy a felperesnek nem áll módjában bizonyítani, hogy az általa megjelölt vagyontárgyak a hagyatékba tartoznak.

Egyértelmű azonban, hogy az örökhagyó az 1700 db-os juhnyája tartásához szükséges legelővel, gépekkel, vagyontárgyakkal a kórházi ápolásának megkezdésekor nyilvánvalóan rendelkezett.

[43] Sétrelmezte, hogy az elsőfokú bíróság az öröklési igény vonatkozásában érdemi bizonyítást nem folytatott le, és nem kötelezte az I.r. alperest a megbízás nélküli ügyvivői feladatainak teljesítésére vonatkozó elszámolás elkészítésére. Enélkül pedig a hagyatékba tartozó, valamint az osztályra bocsátandó vagyon körét és értékét sem lehet meghatározni.

[44] Továbbra is fenntartotta az örökhagyó halálát megelőző gazdálkodásának felderítésére vonatkozó - azaz Tanú1, Tanú6 könyvelő, Tanú5 instruktor Tanú7 hatósági állatorvos meghallgatására vonatkozó - bizonyítási indítványait.

Kitért arra, hogy az örökhagyó vállalkozói számláját érintő, az Nyrt1. megkeresésére vonatkozó bizonyítási indítványt az elsőfokú bíróság csak hiányosan, 2016. január 1. és június 30. közti időszakra teljesítette, noha az örökhagyó 2016. augusztus 5-én hunyt el.

[45] Sérelmezte a Helység1/2/3/4/8 külterület hrsz3 helyrajzi számú ingatlan hagyatéki leltárból történő kihagyását is. A halál időpontjában az ingatlan az örökhagyó birtokában volt. A birtoklás dologi jognak minősül, a dologi jogok kapcsán a Ptk. kifejezetten rendelkezik arról, hogy a birtokos halálával a dolog birtoka a hagyaték megnyílásával az örökösökre száll át. Az örökös birtokos helyzetét az örökhagyó birtokláshoz való jogcíme határozza meg (Ptk. 5:4. § (3) bekezdés). Kérelme alátámasztására hivatkozott a hagyatéki eljárásról szóló 2010. évi XXXVIII. törvény 20. § (3) bekezdésére, 25. § (2)-(4) bekezdésére, továbbá 81. § (1)-(2) bekezdéseire, a BDT. 275/2013. számú döntésre.

[46] Állította, hogy a perbeli tartási szerződés is közokirati formát igényelt volna. A tartási szerződéssel érintett ingatlan tekintetében az ingatlanforgalmi szakértő kirendelése nem lett volna mellőzhető.

[47] A fellebbezési pertárgyértéket a felperes a hagyatéki leltárból kihagyott vagyon értékéből egy örökösre jutó értékben, azaz 48.430.000,- Ft-ban jelölte meg.

[48] A fellebbezés alaptalan.

[49] Az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a szükséges körben lefolytatta – az ítélet hatályon kívül helyezésére alapot adó lényeges eljárási szabályt nem sértett – és a megalapozott tényállásból helytálló jogi következtetést levonva utasította el a felperes kereseti kérelmét. Az ítéltábla az érdemi döntés indokaival is egyetértett, azok ismételését mellőzve, a fellebbezésben foglaltakra tekintettel az alábbiakat emeli ki.

[50] A felperes kereseti kérelme azon jogi érvelésen alapult miszerint az örökhagyó írásbeli magánvégrendeletének érvénytelensége okán a felperes által megjelölt, további ingó- és ingatlan vagyonnal kiegészített hagyatékot az osztályra bocsátási kötelezettség figyelembevételével a felperes az I. r. alperes egyenlő arányban, törvényes öröklés jogcímén szerezték meg. Ennek alapulvételével elvégzett elszámolás eredményeként kérte a felperes az I. r. alperes kötelezését a 2020. február 3-án kelt, 107. számú módosított kereseti kérelemben írtak szerint – a részére az örökhagyó életében juttatott 4.615.000.- forint értéken túl – további 79.937.749.- forint megfizetését, az öröklés jogcímén megszerzett ingatlanokon fennálló tulajdonjogának ingatlannyilvántartási bejegyzése mellett, annak figyelembevételével, hogy az egy örökösre jutó érték 84.552.749.- forint.

A fentiekből kiindulva az elsőfokú bíróság – helyesen – elsőként azt vizsgálata, hogy a felperes eleget tett-e a bizonyítási kötelezettségének abban a körben, hogy az örökhagyó olvasásra képtelen állapota miatt a Ptk.7: 14.§ (5) bekezdése alapján csak közvégrendelet formájában tehetett volna végintézkedést.

Az ítéltábla osztotta a törvényszék azon álláspontját, hogy a perben beszerzett orvosszakértői vélemény és a meghallgatott tanúk vallomása a felperes állítását – a törvényszék által kifejtett okokból - nem támasztják alá. Az elsőfokú bíróság e körben – a fentiekben már ismertetettek szerint - a bizonyítékokat részletesen elemezte, álláspontját kellő mértékben indokolta, amely érveléssel a másodfokú bíróság is egyetértett.

Az ítéltábla kiemeli, hogy az orvosszakértői vélemény az örökhagyó halálát megelőző másfél évet felölelő teljes orvosi dokumentáció ismeretében készült, azaz az eljárás igazságügyi szakértők valamennyi, a releváns időszakot érintő adat birtokában alakították ki azon álláspontjukat, hogy az örökhagyót a cukorbetegség okozta látótérkiesés nem gátolta a végrendelet elolvasásában. Ezen megállapítás a néhai olvasási képessége - felperes által hiányolt - százalékos meghatározása nélkül is választ ad a perben releváns kérdésre, azaz az örökhagyó a látáskorlátozottsága mellett is képes volt a végrendelet elolvasására, illetve annak sajátkezű aláírására.

A fellebbezésben felhozottakra tekintettel utal az ítéltábla arra, hogy az örökhagyó, mint beteg személyes vizsgálatának kizártsága mellett a rendelkezésre álló szemészeti orvosi dokumentumok értékelése általános orvosszakértői kompetenciába tartozik, az külön igazságügyi szemész-szakorvosi vélemény beszerzését nem teszi szükségessé, ez okból a szakvélemény hiányosságára a felperes alaptalanul hivatkozik. Az ítéltábla itt tér ki arra, hogy az örökhagyó halála körüli releváns időszakot megelőző, azaz 2015. év előtti orvosi dokumentáció hiánya, illetve a korábbi időszakról nyilatkozni tudó, Tanú4 főorvos tanúkénti meghallgatásának mellőzése, sem a szakvéleményt, sem az azon alapuló érdemi döntést nem teszik aggályossá.

Kiemelendő, hogy az örökhagyónak régóta megfontolt végrendelezési szándéka volt, ezzel kapcsolatosan korábban már informálódott is, ahogy ezt tanú8 tanúvallomása alátámasztotta. Tanú3, a végrendelet ellenjegyző ügyvéd tanúvallomása pedig igazolja, hogy az örökhagyó végakarata lényegében annyiban tért el a törvényes öröklés rendjétől, hogy az osztályra bocsátást kizárta, a végrendelezését tehát ezen célkitűzése, szándéka tette szükségessé és indokolttá. Ezen körülmények arra engednek következtetni, hogy az ügyvéd által ellenjegyzett, és az örökhagyó által elolvasást követően sajátkezűleg aláírt írásbeli magánvégrendelet az örökhagyó valós végrendelezési szándékát tükrözi.

A hagyaték körének meghatározására vonatkozó – a törvényszék keresetváltóztatásokat elutasító végzésével nem érintett – kereseti kérelmek tekintetében az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy a felperes nem tudta igazolni, hogy az örökhagyó halálának időpontjában – azaz 2021. augusztus 5-én - a juhnyáj, és az általa állított 16 millió Ft összegű készpénzvagyon az örökhagyó tulajdonában állt. A halál pillanatában fennálló készpénzvagyon összegét a beszerzett vállalkozói bankszámlakivonat igazolja, amelynek egyenlege ekkor 130.497.-Ft volt. Az egyedlistából pedig egyértelműen kitűnt, hogy az 1700 darabos juhnyáj az örökhagyó halála pillanatában már nem állt a tulajdonában. Ezért a felperes által szolgáltatott bizonyítékok nem adnak alapot a hagyatéki leltár ezen vagyonelemekkel való kiegészítésére.

A juhnyájra, illetve a készpénzvagyonra, valamint a 107. számú beadványban írt egyéb vagyonelemekre is kiterjedő, - a megbízás nélküli ügyvitel, valamint a bizalmi vagyongazdálkodás szabályaira alapított - egységes elszámolással kapcsolatos keresetváltóztatásokat pedig a törvényszék elutasította, ezért ennek vizsgálata a jelen peres eljárás tárgyát nem képezte.

Tanú5 juhtenyésztő, valamint az állatorvos meghallgatására, a 2016. június 30-augusztus 5-ig történt bankszámlaforgalomra vonatkozó bizonyítási indítványokat az elsőfokú bíróság

alappal utasította el, ugyanis ezen bizonyítási indítványok csak a meg nem engedett keresetváltoztatással érintett körben bírhattak volna relevanciával.

A tartási szerződéssel összefüggésben a felperes a korábbi tény-és jogállításait visszavonta (55. és 82. iratok), illetve a hrsz.1. hrsz-ú ingatlanra vonatkozó, meg nem engedett keresetváltoztatásait a törvényszék a már hivatkozott végzésével elutasította, így a felperes elbírálható kereseti kérelme a tartási szerződés létre nem jöttére vonatkozott (74.jkv.). E körben azonban az aláírás valóságát vitató állítása ellenére a felperes az írásszakértő kirendelésének költségeit nem előlegezte meg, és az erre vonatkozó indítványt nem tartotta fenn (101. irat). A felperes az eljárás korábbi szakaszában több alkalommal tett olyan tényelőadást, miszerint a tartási szerződés azért nem érvényes, mert az örökhagyó látáscsökkentése miatt olvasásra képtelen állapotban volt annak megkötésekor. Ezen érvelés azonban ténybelileg cáfolja a felperes azon állítását, hogy az ügyvéd által ellenjegyzett tartási szerződés létre sem jött, mert azt nem az örökhagyó írta alá.

A Helység1/2/3/4/8 külterület hrsz.3 hrsz-ú ingatlant is érintő teljeskörű elszámolásra vonatkozó, a megbízás nélküli ügyvitel szabályaira alapított keresetváltoztatást az elsőfokú bíróság elutasította. A hagyatéki leltár ezen ingatlannal való kiegészítésére irányuló kereseti kérelem pedig azért nem lehet alapos, mivel az örökhagyó halála pillanatában az ingatlan tulajdonosai az ingatlannyilvántartás tanúsága szerint nem az örökhagyó, hanem a II.- VIII. r. alperesek voltak, az örökhagyó pedig ingatlannyilvántartáson kívüli tulajdonosa sem lehetett az ingatlannak. A hagyatéki leltárban való feltüntetése pedig a felperes által felhívott törvényi rendelkezések - a He.20. § (3) bekezdés, illetve 25. § (2) (4) bekezdései, 81.§. (1) (2) bekezdés - sem adnak alapot.

Helytállóan hivatkozott arra az I. r. alperes, hogy a felperes által a kereseti kérelemben elérni kívánt cél az adásvételi szerződés semmisségének megállapítása esetén sem lett volna elérhető figyelemmel arra, hogy a tulajdonjog megszerzéséhez érvényes jogcímmel (pl. adásvételi szerződés) az örökhagyó nem rendelkezett. Éppen ezért az adásvételi szerződés semmisségének megállapítására vonatkozó kereseti kérelmet nem csak az okból kellett elutasítani, mivel a támadott szerződés a jóerkölcs sérelmét nem valósítja meg, hanem azért is, mert a felperesnek nincs keresetösségi joga az alperesek közti adásvételi szerződés megtámadására. Ezért ezen ingatlan a hagyatéki tárgyat nem képezi.

[51] Végül kitér az ítéltábla arra, hogy az elsőfokú bíróság a rPp. 146.§ és a rPp.146/A. § helytálló alkalmazásával utasította el a felperes keresetváltoztatásait - az ítélet elleni fellebbezésben támadott - 22.P.20.132/2020/7. számú végzésével.

[52] Alapítvánnyal sérelmezi a felperes, hogy annak hiányában utasította el a törvényszék a meg nem engedett keresetváltoztatásait, hogy az alperest a hozzájárulás kérdésében megnyilatkoztatta volna. Az ítéltábla e körben rámutat, hogy az I. r. alperes már a 2019. december 16-án 101. sorszámmal előterjesztett iratában, illetve a 2020. március 17-én előterjesztett 116. számú iratában is úgy nyilatkozott, hogy a felperes valamennyi kereseti kérelmét teljes egészében elutasítani kéri az okból, mivel a felperes ténybeli és jogi érvelését, olyan mértékben ítéli hiányosnak és logikátlanak, ebből eredően pedig és a kereset pontos tartalmát illetve a kereset megváltoztatásának tartalmát is olyan mértékben ítéli értelmetlennek, és nem beazonosíthatónak, hogy arra vonatkozóan egyértelmű alperesi

nyilatkozat sem terjeszthető elő. Az elsőfokú bíróság alappal tekintette ezen I. r. alperesi nyilatkozatot a határidőn túl előterjesztett keresetváltoztatáshoz hozzá nem járuló nyilatkozatnak. Ugyanezt erősíti meg az I. r. alperes 2020. június 22-én érkezett 22.P.20.132/2020/9. számú beadványának utolsó és utolsó előtti bekezdése is.

A fentiekben kifejtettek értelmében az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét az rPp.254. § (3) bekezdése alapján - annak helyes indokaira tekintettel - helybenhagyta.

Az alaptalanul fellebbező felperest az ítéltábla a rPp. 78.§. (1) bekezdése alapján kötelezte a le nem rótt fellebbezési illeték állam javára való, valamint a 32/2003. (VIII.22.) IMr. 3. §. (5) (6) bekezdései alapján megállapított mértékű ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltség alperesek részére való megfizetésére.

Győr, 2021. március 16.

Dr. Zámbó Tamás sk.

Dr. Sarmon Hedvig sk.

Dr. Szabó Péter sk.

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró